

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **AGROTOL s.r.o.**, se sídlem Vrbová Lhota 21, okres Kolín, zastoupeného JUDr. Ludmilou Špitálskou, advokátkou se sídlem Nám. T. G. M. čp. 1130/III, Poděbrady, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 11. 2005, č. j. 550/791/OVSS-VI/05-Záb, a ze dne 2. 12. 2005, č. j. 550/790/OVSS-VI/05-Záb, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2007, č. j. 7 Ca 91/2006 – 57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedeným rozhodnutím Ministerstva životního prostředí (dále též „správní orgán“).

V kasační stížnosti stěžovatel pouze poukázal na odůvodnění rozhodnutí městského soudu s tím, že na rozdíl od tohoto soudu pokuty uložené mu správním orgánem považuje za nepřiměřeně vysoké. Svou kasační stížností proto sleduje odstranění tvrdosti rozhodnutí správních orgánů a navrhuje, aby Nejvyšší správní

soud „zrušil rozhodnutí ČIŽP v Hradci Králové 5/OP/8479/05/Hj/431 a 5/OP/8480/05/Hj/432 a věc mu vrátil k novému projednání“.

Protože kasační stížnost neobsahovala zákonem stanovené náležitosti, Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 2. 2008, č. j. 7 Ca 91/2006 – 65, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), a uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí soudu napadá. Dále byl stěžovatel poučen, že jestliže ve stanovené lhůtě nebude výzvě soudu vyhověno, kasační stížnost nebude doplněna a nebude možno pro tento nedostatek v řízení pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s.

Z předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora označené usnesení městského soudu bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 3. 3. 2008. V podání ze dne 25. 4. 2008 (viz č. l. 72 spisu), doručeném městskému soudu dne 28. 4. 2008, zástupkyně stěžovatele doplnila plnou moc pro zastupování stěžovatele v kasačním řízení a uvedla, že „z důvodu nemoci jednatele stěžovatele a její bude požadované doplnění stížnosti zasláno dne 28. 4. 2008“. Nejvyšší správní soud konstatuje, že dosud takto učiněno nebylo.

Nejvyšší správní soud v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, uvedl, že *„žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.“* Citované závěry Nejvyššího správního soudu je přitom možno plně aplikovat i na podání kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí městského soudu. V dané věci kasační stížnost požadavky vyjádřené v uvedeném rozhodnutí nesplňuje, neboť neobsahuje konkrétní právní ani skutkové okolnosti, z nichž stěžovatel dovozuje nezákonnost napadeného rozsudku městského soudu.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné napadené rozhodnutí městského soudu věcně přezkoumat. Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah

přezkumu rozhodnutí městského soudu. Nejvyšší správní soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí městského soudu (obdobně srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2006, č. j. 3 Ads 2/2006 - 202, uveřejněné na www.nssoud.cz). Vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele obsahuje vady, které prostřednictvím své zástupkyně ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranil, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu